

KERTÖRÖKSÉGÜNK

TÖRTÉNETI KERTEK MAGYARORSZÁGON

SZERZŐ/BY:
SZIKRA ÉVA

Kulturális és természeti örökségünk bemutatását vállalja fel a Nemzeti Örökségvédelmi Központ és a Civertan Bt. gondozásában 2011 első felében megjelent „Kertörökségünk” című kiadvány.

A Szikra Éva, Remeczki Rita és Farkas Ágota szerzőhármastollából, Szikra Éva szerkesztésében, igényes kivitelben, könnyen áttekinthető, logikus szerkezettel megjelent könyv célja a szerzők szerint, hogy „néhány adattal, archív ábrázolással, fotókkal felkeltve az olvasók érdeklődését”, népszerűsítsék méltatlanul elhanyagolt kertörökségünket, hozzájárulva ezáltal egy igényes környezetkultúra kialakításához.

A könyv első részében rövid áttekintést kapunk a magyar kertkultúra fontosabb korszakairól a honfoglalást megelőző idősztaktól napjainkig.

Jellegét tekintve a kiadványt nyugodtan nevezhetjük kertkalauznak is, hiszen a legfontosabb magyarországi történeti kertek rövid, tömör, lényegre törő bemutatását tűzi ki célul. A könyv felépítése is ennek a célnak van alárendelve; lényegi részét – az anyag több mint 80%-át – az egyes kertek rendszerelvű bemutatása teszi ki. A kötetben szereplő történeti kertjeink ismertetése öt fontosabb regionális csoportba sorolva (Észak-Dunántúl, Dél-Dunántúl, Észak-Magyarország, Alföld és Budapest), megyénként történik. Az egyes helyszínekre fél oldalról két oldalig tartó terjedelmet szánnak a szerzők, a kertek kultúrtörténeti jelentőségének megfelelően. A kertek bemutatása a leírások mellett gazdag ar-

chív és kortárs képanyag felhasználásával történik.

Az egyes kertek mellé rendelt szemléletes piktogramok jól kiemelik a kert elérhetőségét és legfontosabb jellemzőit – például a kert pontos elhelyezkedését jelző GPS koordinátáknak, a kert látogathatóságának, a kert stílustörténeti jegyeinek (középkori/reneszánsz, barokk, tájképi, XX. századi illetve kortárs), a kert jellegének (arborétum, botanikus kert, közkert, temető), a kert különleges értékeinek (különleges növények, különleges értékű tájrészlet, különleges épített elem) jelzésével.

A tájépítészeti, kerttörténeti szakterminológiát kevésbé ismerő olvasóközönség számára a szerzők a kötetben előforduló szakmai kifejezések magyarázatát is közlik, továbbá a kalauzt a végén egy angol nyelvű összefoglalóval is ellátták.

A szerzőhármastollalapos és szerteágazó tájépítészeti, műemlékvédelmi, szociológiai szakmai ismeretei, valamint a kerttörténeti kutatások és a műemléki kerthelyreállítások terén kifejtett több évtizedes, elhivatott tevékenységük nem csak a nagyközönség, hanem a szűkebb szakmai érdeklődők számára is hitelessé, értékessé teszik a könyvet. És bár a szerzők saját bevallásuk szerint is a teljesség igénye nélkül válogatták össze a kötetben közreadott helyszíneket, a kötet mégis átfogó és jellemző helyzetképet mutat a magyarországi kertörökségről, hasznos turisztikai információkkal is szolgálva ugyanakkor az érdeklődők számára.

Fekete Albert

